53e jaar. — Nr 18. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 17 Februari 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 4 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 17 FEBRUARI 1906.

ALLERLEI NIEUWS.

EENE EDELE WRAAK. — In het jaar 1850 schitterde Beatrice Malton als eene ster van den eersten rang aan den Londenschen theaterhemel. Vooral in de vrouwelijke hoofdrollen der sukken van Shakespeare blonk zij uit, zoowel in de vroolijkste blijspelen als in de ernstigste drama's van den dichter.

De manier waarop zij die schoone gedichten voordroeg en de tooverachtige klank harer befelijke stem, werden als onnavolgbaar door hare tijdgenooten geroemd.

Daarboven en ook door hare schoonheid en lieftalligheid betooverde zij veler harten en werd zij dikwijls met huwelijksaanzoeken bestormd. Onder de talrijke huwelijkskandidaten beviel haar het beste de jonge en schoone Alfred Yates, met wien zij zich dan ook verloofde.

Spoedig werd evenwel haar liefdesgeluk gestoord, niet door hare schuld maar door die van Alfred. Ofwel zijne ouders en bloedverwanten zagen niet gaarne eene echtverbintenis tusschen den jongeling en de tooneelspeelster, ofwel er kwam iets anders tusschen beide. Yates verbrak de verloving met Beatrice Malton en verlofde zich met eene rijke jonge juffrouw welke hij huwde.

Door zulk eene trouweloosheid ten diepste gekrenkt en verontwaardigd, versmaadde Beatrice het even wel, wegens « verbreking der trouwbelofte » schadevergoeding te eischen, welke haar volgens de Engelsche wet kon toegekend worden. Stilzwijgend verdroeg zij het aangedane leed, maar zij werd mettertijd veel ernstiger dan vroeger en gaf aan de verschillende huwelijksaanzoeken geen gehoor. Het was alsof zij door de droevige ervaring, welke zij had opgedaan, de jonge mannenwereld verachtte en haatte.

De jaren verliepen en de bloeitijd harer jeugdige schoonheid verdween, doch de heerlijke macht harer stem bleet haar getrouw. Daardoor betooverde zij als zoovele bewonderaars harer hooge kunst, den bankier Samuel Butts, een der voornaamste personen van de Londensche geldaristocratie. Deze heer was reeds bejaard en zeer gebrekkig, bijna geheel blind, maar een geestdriftvolle vereerder van den grooten Shakespeare. Om de onsterfelijke werken van den grooten dichter te hooren, bezocht hij nogdikwijls het theater en dan was het hooftzakelijk Beatrice Malton, wier kunst hem dermate hart en ziel vervulde, dat hij op een heel eigenaardigen inval kwam.

Hij deed aanzoek naar hare hand. Hij wilde namelijk, zeide hij, gaarne eene zoo hoog beschaafde en talentvolle kunstenares in zijne nabijheid hebben die hem elk oogenblik, wanneer hij het wenschte, kon uit de werken van zijn geliefden dichter met volkomen meesterschap voorlezen kon en hem de schoonste passages uit diens drama's uit het geheugen kon voor declameeren.

Beatrice Malton overwoog rijpelijk dit voorstel, nam het aan, misschien wel omdat zij van het theaterleven genoeg had.

De oude bankier leefde nog eenigejaren zeer gelukkig met zijn gemalin. Toenstierf hij en liet haar zijn reusachtig vermogen na, van welker renten Beatrice voortaan het edelste gebruik maakte en hare groote weldadigheid in rijke mate zich over armen en beboeftigen uitspreidde.

Intusschen was het met haren vroegeren verloofde, Alfred Yates, niet goed gegaan. Door ongelukkige speculaties had hij zijne eigene aanzienlijke fortuin en deze zijner echtgenoote verloren en bevond zich met zijn gezin in zeer treurige omstandigheden. Maar verwonderlijk altijd wanneer de nood bij hem het hoogste was, werd hij geholpen door kleine en grootere geldbedragen welke hem werden toegezonden. Hij wist wel niet stellig van waar deze hulp kwam, maar hij had grond dit met groote zekerheid te vermoeden. Hij zond daarom eenige dankbrieven naar Beatrice Malton die echter steeds ongelezen en ongeopend bij hem terug kwamen. Hij beproefde haar persoonlijk te spreken, alleen om haar te bedanken, maar zij wilde hem niet ontvangen en liet hem door hare bedienden afwijzen. Eerbiedig groette hij haar wanneer zij hem voorbijreed op de straat ; maar zij keek koud en onverschillig over hem heen alsof hij voor haar niet bestond. Dit duurde zoo langen tijd. Vijf en twintig jaren waren verloopen na dien trouwbreuk wanneer Beatrice stierf, door honderden betreurd. Als het testament der overledene werd geopend, bevond zich daaronder een legaat voor Yates wien kort weg, zonder bemerking, een kapitaal van 250,000 fr. was vermaakt. Dat was hare wraak.

—o— KORTBORSTIGHEID. (*Asthma*). — Onmiddelijke beternis, volkomene genezing door het poeder en sigaretten van *Doktor Marat*, het krachtigste en spaarzaamste geneesmiddel, te bekomen in alle apothekerijen.

Om u te overtuigen vraagt stalen (*Franco en kosteloos*) bij den algemeenen depositaris M Hubert Kies Apotheker Kapelstraat, Oostende.

— DE KONINGIN EN HET KLEIN MEISJE. — Nopens de koningin van Italië worden vele anekdoten verteld, die allen haar rondborstig en goed karakter doen kennen.

Niet altijd hebben de inzichten der koningin, den goeden uitslag welke zij er van verwacht.

Over eenige dagen wandelde de vorstin in de nabijheid van haar zomerverblijf.

Zij ontmoette een klein bevallig meisje, een kind nog, en vroeg wat het 't lieftste deed

« Breien, antwoordde het kind.

« Weet gij wie ik ben, hernam de koningin.

« Ja, madame, gij zijt de koningin.

« Goed. Brei mij een paar kousen en breng ze naar het kasteel. »

Eenige dagen later werden de kousen besteld. Koningin Helena deed aan de kleine breidster in ruiling een paar zijden kousen geven.

Eene der kousen was met bonbon en de andere met geld gevuld.

De koningin ontving des anderendaags den volgenden brief :

Madame de Koningin,

Uw geschenk heeft mij veel verdriet veroorzaakt. Vader heeft het geld genomen, mijn broeder heeft de bonbons opgeëten en moeder bewaart de kousen voor zich zelve.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— HUIT LOON DER ADVOKATEN — De tuchtraad der balie van Brussel, den 8 Januari laatstleden vergaderd, heeft, na rijpe beraadslaging, de volgende beslissing genomen :

Het is onwaardig van eenen advokaat juweelen te aanvaarden in betaling van zijn loon ; even onwaardig is het kosteloos zijn linnen te doen wasschen door de vrouw van een cliënt, als vergoeding van het loon dat men op den man van die vrouw te goed heeft.

— **Au Baccarat,**
Rue Cathédrale 96, Luik.
Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— EEN BLOEMMOLENTJE dat dagelijks vijf duizend zakken bloem voortbrengt, vindt men te Montréal, Kanada.

— EEN GOUDVELD ONTDEKT. — Toen men bij den koopman Albert Palos, te Tapalpa (Mexiko) een kieken doodde, vond men in de krop kleine deeltjes goud. Dat verwekte natuurlijk verwondering en de herkomst van het goud werd gezocht.

Men ontdekte dat de grond, waarop de kiekens liepen, goudstof bevatte.

De grond, die voorheen bijna waardeloos was, is verkocht geworden voor 750,000 fr.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— EEN SPOOK. — De beroemde Fransche scheikundige, Eugène Chevreul, die, zooals men weet, honderd en drie jaren oud werd (1786-1889), had eens, naar het schijnt, een oprecht zonderling droomgezicht. Het is het uitstekend academielid, M. Jules Claretie, die dat feit vertelt.

Chevreul werkte zekeren nacht, heel laat, in het oude verblijf waar Buffon leefde, en door vermoeidheid overmompeld stond hij van zijne werkta el op om zich naar bed te begeven, wanneer hij opeens, — en wel zeer duidelijk, — de deuropening van zijn kabinet met de gedaante van een spook gevuld zag.

In der waarheid, er was daar iemand ; er was daar een zonderling persoon, een bewegingloos baeld op den drempel, welke de geleerde wilde overschrijden.

De ouderling verschrok geenzins. Hij raadpleegde zijn uurwerk : « Twee ure driekwaart des morgends. »

Dan het spook beschouwende, zette hij zich terug voor zijne werktafel neer en nam koelbloedig de beschrijving der verschijning op : « Een soort van afgeknotte kegel, bekroond met eenen bol », zoo luidden zijne aanteekeningen.

Vervolgens om zich in zijne kamer te begeven, richtte hij zijne schreden naar de deur, waar nog altijd dien « vreemden vorm » stond, die hij in 't voorbijgaan aanraakte. Maar geene enkele beweging van angst, geenen enkele oogenblik van verwondering ! Niets dan een bewonderenswaardig wetenschap, elijk vertrouwen, de koelbloedigheid van eenen opmerker, die de beschrijving van een spook opneemt en die juist handelt gelijk een gendarm, die aan iemand de inzage zijner papieren verzoekt.

En nochtans was de oude Chevreul een weinig verrast toen men, eenige dagen later, hem kwam zeggen dat eenen zijner vrienden, dien hij niet ziek wist, gestorven was, — juist op dezelfde uur als zijn droomgezicht hem verscheen, en hem zijne boekerij had nagelaten.

—o— Indien gij bleek, zwak of krachteloos zijt, indien gij ondermijnd zijt door bloedeloosheid of zenuwachtigheid, geneest u door de Pil van Dr Raphaël. fr. 1,75.

Apotheken Swinkels, Vanderijst en Broeders.

— SNEL. — De Russische walshond kan sneller loopen dan eenige andere hondensoort. Hij kan tot 22 meters per sekond afleggen.

De gazelle bereikt meer dan 24 1/2 m. per sekond.

—o— CINEMATOGRAFEN. — Men komt te koop te stellen schoone salon-cinematografen aan 120 franken, die ook de projectie toelaten van onbeweeglijke tafereelen. Het flikkeren is op het minste herbracht en de grootte van het beeld is enkel beperkt door de sterkte van het gebruikt licht. Voor de professionneelen is er een nieuw prachtig Cinemotograaf aan 450 franken, voorzien van al de laatste verbeteringen. Het is bij EDM. BASTIJNS EN Cie, 29 Looierstraat 29 te Antwerpen, dat deze cinematografen zich bevinden.

— 100,000. — Het Crystal Palace te Londen kan meer personen bevatten dan eenig ander ter wereld.

Honderd duizend personen kunnen er plaats in vinden.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar hovendien en vooral omdat de kosthare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidslikeur van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— EEN SPREKENDE AAP. — De eerste aap die ooit gesproken heeft, vormt tegenwoordig het middenpunt van belangstelling in Londen. De aap is 't eigendom van M. Bostock en heet Consul II, ter herinnering aan Consul I, die onlangs gestorven is. Deze aap werd opgebracht in het zuiden van Frankrijk en werd, bij wijze van proefname, in gezelschap gehouden van een afgerichte papegaai, van welke hij het spreken heeft geleerd.

Tot dusver strekt Consul II zijn taalkennis uit tot nog slechts drie woorden en het heeft hem vele maanden genomen om die van den papegaai te leeren. De woorden zijn : « Consul », « please » en « change ».

Uit hoofde van deze geleerdheid is Consul II nu verzekerd bij Lloyd voor § 250,000, onder voorwaarde dat hij gedurende de vier koudste maanden van het jaar in het zuiden van Frankrijk vertoeven zal.

De premie op de verzekering bedraagt 20 per cent van de polis.

— KLEINE VOGELS, GROOTE ETERS. — Kleine vogelen zijn groote gulzigaards, en, tegenstrijdig met andere dieren, het wordt hun als eene goede hoedanigheid aangeschreven.

Denkt eens welk groot getal insekten een vogelenpaar per dag verslindt.

Jammer dat zij ook kersen en erwten verdragen !

Een Duitsch geleerde, M. Fishen, van Berlijn, heeft vastgesteld dat een kanarievogel, 16 grammen wegend, op 30 dagen 512 grammen voedsel binnenspeelde, 't is te zeggen 32 maal zijn eigen gewicht.

Moest een persoon van 60 kilos, betrekkelijk zooveel eten als een kanarievogel, dan zou hij per maand 1,920 kilos voedsel moeten nemen, of omtrent 64 kilos per dag.

En dan zegt men soms van een persoon die weinig eet : Hij heeft eenen maag gelijk 'nen kanarievogel !

Meubelen in allen aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAATS
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditiën.

— EEN BRUIDSKLEED EENIG IN ZIJNE SOORT. — Ter gelegenheid van het huwelijk van miss Roosevelt, dochter van den president der Vereenigde-Staten, verhaalt de *Daily Mail* het volgende :

De getouwen, die in de fabriek van New-Jersey gebruikt werden om het bruidskleed van miss Roosevelt te weven, zijn buiten gebruik gesteld en de modellen zijn vernietigd, opdat het meesterstuk (!) eenig in zijn slach zou blijven.

Aan de werkliden heeft men een bijgevoegd loon betaald, opdat het geheim der fabriekatie niet zou ontduld worden.

Men meldt van den anderenkant dat de officieren van het leger der Vereenigde-Staten aan de jonge bruid, als bruidsgeschenk, eene gouden karabien hebben aangeboden, op de kolf versierd met de naamletters van miss Roosevelt in brillanten. Deze karabien is gemaakt om ook met... gouden kogels te schieten.

Dat is tamelijk goed gevlogen, in eene demokratische republiek. Men zou het aan 't Hof van den grootsten autokraat der wereld moeilijk kunnen overtreffen. En zeggen dat miss Roosevelt een menschenkind is, gelijk andere, aan krankheden en ellenden onderworpen.

—o— Ondanks al betgeen men zegt, is het erkend dat de **Biscuits Parein** de beste zijn

Beproeft de Petits-Beurres, Bruxelles-Kermesse, Dessert-Royal, Vieux-Liège, Van Dyck, en gij zult overtuigd zijn.

— DE KATHOLIEKE KERK doet grooten vooruitgang in de Vereenigde-Staten.

De volgende cijfers zullen er het doorslaande bewijs van leveren.

In de Vereenigde-Staten treft men 12,651,944 katholieken aan, zijnde 189,151 mees dan een jaar geleden.

Het getal priesters beloopt tot 14,484. Op één jaar eene vermeerdering van 627.

Er is een gezant van den H. Stoel, één kardinaal, 14 aartsbisschoppen, 19 bisschoppen en 21 gemijterde abten.

De kerken zijn ten getalle van 11,814 ; vermeerdering tegenover verleden jaar : 427.

De Vereenigde-Staten bezitten 86 seminariën. De 4281 parochieale scholen worden bezocht door 1,006,207 kinderen, of omtrent 35,000 meer dan in 1904.

Buiten de talrijke mannelijke kloosterlingen die onderwijs geven, treft men 122 vrouwelijke kloosterlingen aan die zich uitsluitelijk aan het onderwijs wijden.

De belangrijkste katholieke bisdommen zijn deze van New-York en Chicago, die beiden 1,200,000 katholieken tellen.

Boston heeft er 700 000 ; Brooklijn, 500,000 ; Philadelphia, 485,000 ; New-Orleans, 450,000.

Het aartsbisdom New-York heeft het grootste getal priesters, namelijk 824 ; Chicago volgt met 643 ; Boston heeft er 598 ; Philadelphia, 521 ; St-Louis, 307 ; Pittsburg, 422 ; Baltimore, 403 ; Milwaukee, 362 ; Cleveland, 353.

— VOOR DE LANDBOUWERS.

De kraaien zijn soms lastige gasten, vooral op de beetenlanden. Ziehier een eenvoudig middel om ze ervan verwijderd te houden : Alle 50 meters plaatst ge haverstroobussels, ter dikte van eenen arm, goed vast gebonden en omtrent een halve meter boven den grond uitkomend ; deze bussels steekt ge daarna in brand. Hunne zwarte kleur schrikt de kraaien zoodanig af dat zij niet omtrent de akkers durven komen.

— OFFERS DER MODE.

Een blad somt op, hoeveel vogels er wel per jaar op het altaar der mode worden geofferd.

Alleen voor de hoeden der dames in de Vereenigde-Staten, zijn 10 miljoen vogels per jaar noodig.

In Engeland worden jaarlijks tusschen de 25 en 30 miljoen vogels voor dat doel ingevoerd.

Een Londensch handelaar ontving, alleen uit Oost-Indië, 400,000 colibri's, 600 paradijsvogels en 400.000 andere vogels.

In het geheel rekent men, dat er elk jaar tusschen de 200 millioen en 300 millioen vogels worden gedood, om tot sieraad van dameshoeden te dienen.

— EEN VIERVOETIGE HELD. — Uit Genève wordt ons 't overlijden gemeld van *Barry*, de vermaarde reddershond van het Zwitsersche klooster S'-Bernard.

Barry is heldhaftig bezweken bij de uitvoering van zijn plicht.

Hij bracht drie reizigers aan, die uit de richting van Italië kwamen en die, zonder zijne tusschenkomst, zouden verdwaald zijn in de sneeuw.

Op 200 meter van het klooster, gleed de hond in een diepe bergkloof en werd den kop verbrijzeld tegen een rots.

De dood was oogenblikkelijk.

Barry heeft het leven gered aan *zeven en dertig* menschen, waaronder een kindje dat hij naar het klooster bracht door de windels, waarin het gewikkeld was, tusschen zijn tanden te houden.

WAAROM NOG HOESTEN ?

wanneer wij openbaarlijk verzekeren dat eene flesch **Borstsiroop De Pratere** altijd voldoende is om den geweldigsten en gevaarligsten hoest te genezen. Alwie BORSTSIROOP DE PRATERE genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « *Dat is waarlijk eene goede Borstremedie.* » Te bekomen in alle goede apotheken aan **2 franken** DE FLESCH. Te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts ; te Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.

GENEZING.

— ENGELAND BROKKELT IN DE ZEE. — Een goede dertig besturen van steden, dorpen en districten aan de kust tusschen Bridligton, aan de kust van Yorkshire in het oosten, en Rhyl, aan de Welsche kust, kwamen voor een paar dagen te Londen bijeen om te spreken over maatregelen, die er tegen het afbrokkelen der kust genomen kunnen worden. Waar het de heeren voor 't oogenblik vooral om te doen is, is van de regeering gedaan te krijgen, dat zij de kustbescherming als staatszaak erkent, of er althans uit de staatskas toe bijdraagt. Nu moeten de distrikts- en stadsbesturen er zelf voor zorgen en de plaatselijke belastingen nemen er bedenkelijk door toe.

Op de vergadering werden meedeelingen gedaan, waaruit men zien kan hoeveel Engelschen grond er gestatig door de werking der zee gaat verloren. Op het eind kust van Yorkshire, tusschen Flamborough-hoofd en Spurn-punt, een afstand van ongeveer 53 kilometer, wordt jaarlijks ongeveer 1,900,000 ton rots weggespoeld.

De ingenieur van Bridlington, dat op dat stuk ligt, berekent dat er jaarlijks gemiddeld bijna 3 meters land weggevreten wordt. In de vorige eeuw roude er aldus ruim 3 duizen millioen ton rots afgebrokkeld en verdwenen zijn. Het dorp Kilness, is in dien tijd bijna geheel verloren gegaan.

De vertegenwoordiger van Withernsea, dat iets noordelijker ligt, zegde dat er daar bijna dagelijks huizen in zee storten. Als de regeering niet spoedig helpt zal de stad weldra geheel zijn verdwenen. Hier en daar spoelt de zee wel meer land aan, maar dat weegt niet tegen het verlies op. Een vertegenwoordiger van Ventnor, op Whigt, zegde dat het kwaad daar en elders, vererger wordt, doordat er voortdurend voor het bouwen karrevrachten met steenen van de kust wordt weggehaald. Zelfs voor regeeringsgebouwen gebeurt dat. De vergadering besloot ten slotte eene afvaardiging naar de ministers Campbell-Bannerman en Burns te zenden.

—o— De oudste geneesmiddelen zijn altijd de beste, en het bewijs is dat om den hoest en de keelpijn te genezen men altijd zijnen toevlucht neemt tot de borst Pastil Walthéry, die meer dan 35 jaar bestaat. 1 fr. de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken Swinkels en Vanderijst.

— EEN NEGER GEDOOPT. — In de protestantsche kerk te Straatsburg is maandag eene jonge neger gedoopt, zoon van een vader, die sedert eenige maanden in Straatsburg woont met zijne kinderen en... drie wettige vrouwen, terwijl hij nog vier andere wettige vrouwen in Congo heeft.

—o— *Huishoudsters. Opent de oogen !* Indien gij uitmuntenden koffie maken wilt, eischt de Chicorei « der Trappisten » Vincart te Silly. Weigert namaaksels.

— DE MUSSCHEN EN DE KALK. — Een inwoner van Vendée had zich te beklagen over de schade welke de musschen in zijnen tuin aanrichtten. Vooral de kool- en radijsbedden hadden bij 't ontkiemen der zaden veel te lijden want na drij à vier dagen was alleszaad verdwenen ; ook was het opkomende saladegroen weggepikt. Daar de slakken er insgelijks veel schade aan toebrachten, strooide de Vendeër kalkpoeder over zijne zaadbedden en tot zijne groote verwondering lieten de musschen ze nu ook met rust. Sedert dien dag strooit hij ieder jaar bij het begin der lente,

---

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(9e VERVOLG.)

Wat al crissisen had zij niet bijgewoond, sedert de jaren in welke hare [illegible] herinnering zich verloor ! Wat al uitbarstingen, als die van zooeven nog met lachend groen getooiden vulkaan, waren hare verschrikte meisjesoogen al getuigen geweest.

Voor het oogenblik was de lucht weer klaar. Silviane zag bedeesd naar hare moeder, en toen naar haren man. Daarop nam dokter Colpus de gelegenheid waar en begon op zachten, kalmeerenden toon te spreken.

— Ja ! Millioen ! zegde hij. De menschen spreken dikwijls over millioenen, zonder in de verte te begrijpen wat een millioen is, wat het beteekent, en welke macht er in steekt. Gij, bijvoorbeeld, Sylviane — want ge veroorlooft den ouden dokter wel, u nog zoo te blijven noemen, he ? hebt ge wel een klaar begrip, wat een millioen pond sterling is ?

— In 't minst niet, dokter antwoordde zij kalm ; en zij liet er op volgen, met een onderzoekenden blik op haren man : En ik geloof dat Arthur het evenmin heeft.

Arthur Forrest haalde de schouders op.

— Ik heb ook geen enkele reden om mij er voor te interesseeren, zegde hij, met een gezicht, waaruit duidelijk sprak hoezeer dit geheele onderwerp hem verveelde. Dat is te zeggen.

— Laat mij u dan eens duidelijk maken wat een millioen is ! viel de dokter in, zonder aan Arthur den tijd te geven om zich verder te verklaren. Een millioen pond, dat beteekent een inkomen van 100 pond daags, elken dag van het jaar. Het fortuin, dat Charles Peterson naliet, vermeerdert op het oogenblik door den interest met tweeduizend pond 's weeks. Denk eens aan ! Niemand doet er iets mee — en toch groeit het aan met 10 pond in het uur, dag en nacht. Dat is te tooverij van de rentenberekening. De man die eenmaal die fortuin in zijn bezit krijgt, zal een der machtigste menschen zijn in het machtigste land van de wereld. Zonder eenige bekwaamheid, kan hij 't brengen tot den rang van hertog of markies. Hij kan duizend pond 's weeks uitgeven, en toch nog de helft van zijn inkomen besparen.

— Is er iets wat hij niet kan ? lachte Arthur.

— Ja, zegde de dokter. Bij voorbeeld : hij kan onmogelijk zijn gansche inkomen besteden voor zichzelf alleen. Ik tart elk man, die drie millioen pond bezit, zijn gansche inkomen voor zichzelf te besteden — hoe weelderig zijne smaken en neigingen ook mogen zijn. Ten zij hij zijn geld letterlijk op de straat smijt, moet hij of er van weggeven aan anderen, of hij moest al rijker en rijker worden in spijt van hemzelf. Zoo komt het dat die Yankees, van wie men wel hoort — menschen die tien jaren geleden mischien een millioen waard waren — en nu twintig of dertig bezitten, niet omdat zij zulke rijkdommen verlangen, maar eenvoudig omdat zij hun als aan het lijf groeien.

— Het komt mij voor, zegde Arthur, dat ge daar een zeer krachtig argument aanvoert voor mijne weigering van dat ontzettende fortuin, dat mij aan het lijf zou groeien, of ik wilde of niet. Volgens u, zou ik dan binnen enkele jaren zoo afschuwelijk, zoo walgelijk rijk zijn, dat ik eene ergernis zou wezen, niet alleen voor mijzelf, maar ook voor mijne vrienden.

— Voor uwe vrienden zeker niet, M. Forrest, bracht de dokter glimlachend er tegen in. En wat u zelf betreft — het zou maar van uw eigen karakter en tact afhangen, om van uw rijkdom grooten last of groote voldoening te beleven.

— Nu, zegde Arthur, als om de debatten te sluiten — ik heb het al jaren geleden die kwestie voor goed met mijzelf uitgemaakt.

De dokter zette een ernstig en plechtig gezicht.

— Laat mij eens een enkel woord tot u zeggen, in tegenwoordigheid van uwe vrouw en van uwe vrouw's moeder, begon hij. Ik ben een oud man, en daarom zult gij het mij wel vergeven, dat ik zoo ronduit spreek. Gij zijt jong genoeg om mijn zoon te kunnen zijn... Nu dan gij hebt geen recht om dit fortuin af te wijzen. Het komt u toe. Als gij een ander het laat bezitten en er van genieten laat, dan begaat gij een onrecht — en van alle onrecht het ergste ; een onrecht jegens uzelf. Groote rijkdom legt eene maatschappelijke verantwoordelijkheid op, die niemand van zich mag afschuiven. Gij weet even goed als ik, dat dit fortuin u behoort. En bij gevolg moet ge ook weten, dat het uw plicht is dit fortuin behoorlijk te doen beheeren, het best mogelijke gebruik er van te maken. Afgezien nog van de nagedachtenis uwer moeder....

— Gij zult mij een genoegen doen, dokter, viel Arthur in, met de nagedachtenis mijner moeder buiten de kwestie te laten.

— Ik zeg — afgezien van de nagedachtenis uwer moeder, herhaalde de dokter met beslisheid, doet gij er verslagen verkeerd aan, dit vermogen, dat rechtens het uwe is, op te offeren aan een overdreven begrip van vriendschap.

— Een begrip van vriendschap ?

— Ja zeker, antwoordde de dokter, met een sluwen glimlach. Denk ge dat ik uwe beweegredenen niet doorgronden kan ? Daar is die ongelukkige jonge man, Arthur Peterson, opgegroeid in de verwachting van grooten, van buitengewoon grooten rijkdom ; gij aan den anderen kant, hebt nooit dergelijke verwachtingen of vooruitzichten gehad. Op een goeden dag nu hoort gij, dat die gedroomde rijkdom de uwe, niet de zijne is. Gij zijt zijn vriend, zooals gij ons gezegd hebt. Gij houdt veel van hem — misschien staat u tegenover hem onder eene schuld van dankbaarheid. En dus zegt ge tot uzelf, met heroische belangeloosheid : De slag zou al te hard voor hem zijn. Ik heb dat geld niet noodig. Ik zal hem dus nooit zeggen dat het eigenlijk mij toebehoort... Zoo, mijnheer Forrest, hebt ge geredeneerd. Ik bewonder u er om. Maar niettemin is dit standpunt onverdedigbaar. En bovendien moet ik u zeggen dat gij den vollen omvang er van blijkbaar nog niet hebt overzien.

— Hoe weet ge dat alles zoo precies ? vroeg Arthur, zonder een vinger te verroeren.

— Ik kan het raden, antwoordde de dokter.

— Laat mij u dan zeggen, dokter, dat ge den bal totaal mis slaat. Overwegingen van vriendschap zijn nooit in mij opgekomen. Ik heb mij door iets veel diepers laten leiden.

— Gij veracht het geld, niet waar ? vroeg de dokter schamper.

— Wanneer ge de zaak zoo stellig wilt, ja, zegde Arthur.

Tot dusver hadden de beide mannen het gesprek alleen gevoerd. Maar nu kon ook mevr. Cavalossi zich niet langer inhouden.

— Als gij uzelf vergeet, Arthur, zegde zij, dan moogt ge toch mijne dochter niet vergeten.

Zij bleef kalm, hoewel slechts met zichtbare inspanning.

Arthur zag zijne vrouw eens aan, wier gezicht strak en zonder uitdrukking was, als een schoon masker.

— Op de kwestie van geld, zegde hij, ben ik aan Sylviane niets verplicht. Ik heb haar niet onder valsche voorwaarden getrouwd. Gij kendet mijn inkomen, en ge zegdet dat gij aan Sylviane evenveel zoudt geven, als ik zelf had. Ik vond het goed. Dat maakte een totaal van achthonderd pond 's jaars. Wat zouden wij meer noodig hebben ? Deze millioenen — wat zou ik daarmee moeten doen ? Ik heb mijn levenswerk te verrichten — en daarbij kunnen al de millioenen van de wereld mij niet helpen.

— Uw levenswerk ?

— Ja.

— En mag ik wel zoo vrij zijn te vragen wat dat is ?

— Ik meende, mevrouw Cavalossi, antwoordde hij, ik meende dat er tusschen u en mij herhaaldelijk sprake is geweest van het boek over Italiaansche kunst, waaraan ik bezig ben. Meer dan eens zijt gij zoo vriendelijk geweest, u daarover geestdriftig uit te laten. Gij hebt mij aangemoedigd om er mee voor te gaan, ge hebt gezegd dat zulk een werk een leven waard was, en dat het eene duurzame beteekenis blijven zou.

(Wordt vervolgd.)